

Zitting 1976–1977

14 479

Hernieuwde toetreding tot het Verdrag tot regeling van de walvisvangst met Reglement, en een Protocol tot wijziging; Washington, resp. 2 december 1946 en 19 november 1956

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 6 mei 1977. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 5 juni 1977.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage 4 mei 1977

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 64, juncto het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Engelse tekst over te leggen van het resp. op 2 december 1946 en 19 november 1956 te Washington tot stand gekomen Verdrag tot regeling van de walvisvangst met Reglement, en een Protocol tot wijziging (Stb. I 534, Trb. 1957, 38 en Trb. 1977, 64)¹. Van het verdrag en het Protocol is de vertaling in het Nederlands geplaatst in het daarop betrekking hebbende Staatsblad en Tractatenblad. Van de thans van kracht zijnde tekst van het Reglement (Trb. 1977, 64)¹ is echter geen Nederlandse vertaling vervaardigd. Gezien de overwegend technische aard van het Reglement, gelet op de redenen voor de voorgenomen toetreding, alsmede om kosten te besparen en tijd te winnen leek zulks gerechtvaardigd.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomsten gelieve U hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoep

¹ Nedergelegd op de bibliotheek ter inzage van de leden.

TOELICHTENDE NOTA

Voorgeschiedenis

Het Verdrag tot regeling van de walvisvangst, met Reglement kwam op 2 december 1946 te Washington tot stand. Het beoogde te voorzien in een verantwoorde instandhouding van de walvisvangst, onder meer om de economische grondslag van het walvisbedrijf te verzekeren. Het verdrag is gewijzigd bij een op 19 november 1956 te Washington gesloten Protocol. Verdrag en Protocol golden, nadat het Koninkrijk er op 29 oktober 1948, respectievelijk 21 november 1957, partij bij was geworden, voor wat het Koninkrijk betreft, alleen voor Nederland.

Toen in 1958 tussen de verdragsluitende regeringen geen overeenstemming kon worden bereikt over de verdeling van het totale aantal eenheden, dat ingevolge het verdrag jaarlijks in het Zuidpoolgebied mocht worden gevangen, heeft het Koninkrijk, in navolging van Noorwegen, het verdrag op 31 december 1958 opgezegd. Op 4 mei 1962 trad het Koninkrijk (voor Nederland) wederom tot het verdrag toe, nadat medio april van dat jaar overeenstemming was bereikt over de tekst van twee quoteringsregelingen, welke op 6 juni 1962, mede voor het Koninkrijk werden ondertekend en welke tot het einde van het vangseizoen 1965/1966 van kracht zouden blijven.

Op 7 april 1966 traden deze regelingen buiten werking. Nederland heeft na het vangseizoen 1964/1965 de walvisvangst gestaakt en heeft sindsdien geen commerciële belangen meer bij de walvisvaart. Het wetenschappelijk belang van het contact met de andere verdragsluitende regeringen in de Wetenschappelijke Commissie, die door de Internationale Walviscommissie is ingesteld, werd door de toenmalige regering niet zo groot geacht dat dit partij blijven bij het verdrag zou rechtvaardigen. Het verdrag werd derhalve op 24 december 1969 voor de tweede maal opgezegd, waarna de bepalingen per 30 juni 1970 voor Nederland buiten werking traden.

Huidige situatie

De laatste tijd wordt de stand van de walvisachtigen, met name ook van de kleinere soorten, mede als gevolg van de vangst, in toenemende mate bedreigd. Dit heeft er onder meer toe geleid dat op de eerste milieuconferentie van de Verenigde Naties te Stockholm, 1972, een aanbeveling is aangenomen, waarbij alle regeringen – en niet slechts de regeringen van de landen die daadwerkelijk bij de walvisvangst betrokken zijn – worden verzocht de Internationale Walviscommissie te versterken, het internationale onderzoek met betrekking tot het walvisbestand te bevorderen en, bij wijze van spoedmaatregel onder auspiciën van de Internationale Walviscommissie een overeenkomst tot stand te brengen ten einde te komen tot een tienjarig moratorium voor de commerciële walvisvangst.

Bij het overleg binnen de Internationale Walviscommissie wordt thans mede onder invloed van deze aanbeveling meer en meer aandacht besteed aan het tot stand komen van regelingen ter beperking van de walvisvangst uit het oogpunt van natuurbescherming.

Naarmate binnen de commissie het aantal niet-walvisvarende lid-staten – waaronder de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk – toeneemt ten opzichte van de walvisvarende lid-staten zullen naar verwachting de hoofdzakelijk economische motieven, die aan de totstandkoming van het verdrag ten grondslag lagen meer naar de achtergrond worden verdrongen en zal het natuurbeschermingsaspect bij de vaststelling van de maximale vangstquota een steeds grotere rol gaan spelen.

Slotsom

De Regering is, gezien het vorenstaande, van mening dat een hernieuwde toetreding van het Koninkrijk tot het onderhavige verdrag en Protocol van belang moet worden geacht.

Artikel X, tweede lid, van het verdrag opent daartoe de mogelijkheid. Het verdrag en Protocol zullen voor wat het Koninkrijk betreft alleen gelden voor Nederland.

De Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,
W. Meijer

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
L. J. Brinkhorst

De Minister van Landbouw en Visserij,
A. P. J. M. M. van der Stee